

STUDENČICE

Prve omembe Studenčic

1428 – PRVA OMEMBA STUDENČIC V PISNIH VIRIH

Studenčice pri Lescah na Gorenjskem:

Studenczitsch [...zw Studenczitsch ...] 1428-02-08 (Listina ARS ZL; CKSL)

Studenczicz [...ze Studenczicz ...] 1436 (FK Celje I, f. 23)

Studentschitz [...zu Studentschitz ...] 1436 (FK Celje I, f. 19')

Studentschicz [...zu Studentschicz bei Sannd Ruprecht ...] 1441 (FK Celje I, f. 49)

Op.: Cerkev sv. Ruperta, danes sv. Florjana, v Studenčicah. Glej [Höfler 2015, str. 44].

Studentzitz [...Studentzitz ...] 1498 (Urb. Radovljica)

Vir: **Historična Topografija Kranjske do 1500** (zrc.sazu 2016: avtorji Miha Kosi, Matjaž Bizjak, Miha Seručnik in Jurij Šilc)

Studenčice, 1500-1800

Cerkev Sv. Florijana. Cerkev je bila prvotno posvečena sv. Rupertu in se prvič omenja leta 1436 v celjski fevdalni knjigi, leta 1458 pa kot radovljiška podružnica v matrikuli. V osnovi je romanska. Na prehodu iz ladje v prezbiterij se verjetno skrivajo temelji polkrožne apside. V gotiki so ladji pozidali ožji prezbiterij. Kamnit, gotsko oblikovan slavolok, je pod beležem slikan. Lopa je zidana in ima lesen strop. V njej je prižnica iz peščenjaka.

Za starost stavbe je zlasti pričevalna južna ladijska stena, na kateri sta dve plasti gotskih fresk. Pod spodnjo, ki jo je mogoče datirati na začetek 15. stol., je nepravilna kamnita zidava prav tanko ometena, v ta omet pa so potegnjene črte na način, ki ga poznamo z mnogih romanskih stavb. Na severni steni v ladji so ob obnovi celotne zunanjsčine leta 1991 odkrili sledove dveh plasti poslikave. Spodnja plast verjetno kaže del Poklona sv. Treh kraljev, tehnika pa govori za zgodnjegotski risarski slog iz zgodnjega 14. stol. Pod spodnjim robom slike se na isti plasti vidi posvetilni križ. Zgornja plast očitno pripada Pohodu sv. Treh kraljev in spominja na t. i. Žirovniškega mojstra iz srede 15. stol. Veliki oltarni nastavek v novogotskem slogu in oltarna miza sta iz mehkega hvarskega peščenca; izdelal ju je neznani mojster leta 1898. Iz enakega materiala so narejeni tudi kipi sv. Florijana, sv. Štefana in sv. Lovrenca. Levi stranski oltar je posvečen sv. Uršuli, desni pa sv. Primožu in sv. Felicijanu. Od prvotnih baročnih oltarjev sta se ohranili le dve oltarni sliki iz delavnice Leopolda Layerja. Križev pot je delo slikarja Gasperja Götzla iz leta 1845. Izstopa tudi votivna slika sv. Florijana s pogledom na Radovljico in Predtrg v plamenih. Slika je spomin na drugi požar v radovljiškem predmestju leta 1761. Na južni strani kora visita sliki Santa Maria De Bono Consilio in Ecce Homo iz 19. stol.

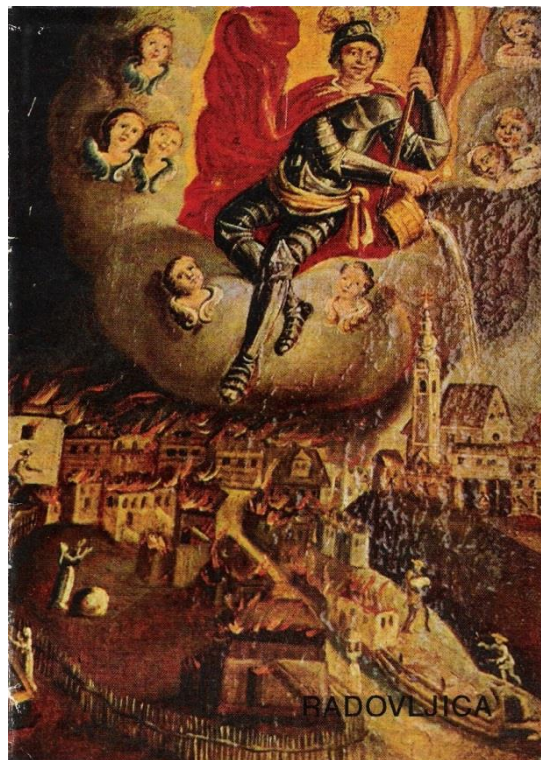
Od fresk na zunanjsčini cerkve je danes vidna le še spodnja plast Krištofove freske iz okoli leta 1400. Gre za furlanski tip velikana z detetom na ramenu. Na desni strani proti oknu so bile leta 1926, ko jih je opisal dr. France Stele, vidne v enotnem okviru tri svetniške postave pod zaokroženimi arkadami. Srednji svetnik je predstavljal škofa

v ornatu, mogoče sv. Ruperta, levi sv. Florijana, desna pa naj bi bila sv. Uršula. Okno je uničilo nadaljevanje slike, ki pa se je delno nadaljevala pod njim in je prikazovala trpečega Jezusa z arma Christi. Ob oknu, na vogalu proti prezbiteriju, so bili vidni sledovi stoječe Marije z Jezusom in treh konjenikov (cesarjev). Danes se slikarji (razen sv. Krištofa) ne da več razločiti.

Vir: zirovnica.si

Sv. Florijana dan so imeli meščani Radovljice vsako leto procesijo na Studenčice, župnija Breznica. Obljubili so jo zaradi ognja, ki je 14. januarija 1654 vpepelil 11 hiš. Vestno jo opravljajo še dandanes.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radovljica (avtor Jožef Lavtižar, 1897).

Požar v Radovljici (in Predtrgu), 1761

Vir: Votivna podoba v cerkvi v Studenčicah / foto Cene Avguštin

Op.: Sv. Florijan je zavetnik gasilcev in zato je povezava med Studenčicami in požari v Radovljici (in tudi drugod) v preteklosti zelo prepletena.

Studenčice v času prvega popisa prebivalstva

ex pago Studenziz (Studenčice)

sub ditus praepositurae Rattmanstorffensis (proštija Radovljica)

Joannes Schibat 50. uxor Ursula 47. filius Joannes 18. Marcus 11. famula Elizabetha 18.

subditus dominii Egg (gospostvo Brdo pri Kranju)

Josephus Schibat 20. uxor Ursula 19. mater Catharina 50. famulus Michaël 30. famula Maria 24.

subditi comitis Lamberg sub Stein (grof Lamberg, Kamen)

Georgius Suppan viduus 40. filius Andreas 20. filia Maria 22. filia Ursula 19.
Mathaeus Mullei 58. uxor Margaretha 50. filius Andreas 6. filia Agnes 17. Maria 14.
Ursula 12. frater Jacobus 36. soror Margaretha 53.

Maria Mulleika vidua 49. filius Joannes 21. Stephanus 17. famula Margaretha 26.

Margaretha Kuntschitschin vidua 48. filia Maria 18. Helena¹³. Getrudis 11. famulus Antonius 40.

Georgius Scheriou 40. uxor Ursula 42. filius Primus 16. filia Maria 14. Catharina¹².
filius Andreas 5.

subditi sub Kazenstein (graščina Kacenštajn v Begunjah)

Marcus Suppan 52. uxor Getrudis 48. filius Primus 16. Clemens 8. Marcus 6. filia Helena 12.

Mathias Suppan 28. uxor Ursula 28. filius Antonius 1. filia Maria 6. Ursula 3. mater Maria 53. famula Helena 22.

subditi beneficij s. Catharina in Leess (beneficij sv. Katarine v Lescah)

Martinus Jallen 58. uxor Ursula 52. filius Joannes 19. filia Apolonia 26. cum filia Maria 3. filia Catharina 26.

Andreas Mullei 55. uxor Catharina 54. filius Bartholomaeus 22. Mathias 17. filia Maria 19. frater Joannes 35. famula Maria 17.

Andreas Schebenehar 29. uxor Maria 30. mater Maria 53. filia Maria 6. Ursula 3. famula Maria 17.

Mathias Kodras caislerus 57. uxor Elisabetha 46. soror Agnes 55.

caisleri comitis Turn (grof Thurn)

Urbanus Tschop 30. uxor Maria 25. filia Maria 4. Helena 2. Getrudis 4. mensium inquilinus

Urbanus Leskouiz 50. uxor Maria 40. filia Maria 4.

Michaël Kappus aeditus 53. uxor Getrudis 45. filius Josephus 18. Michaël 2. filia Agnes 25. Elisabetha 12.

Vir: Gorenjske družine v 18. stoletju (več avtorjev; Celjska Mohorjeva družba, 2016)

Studenčice na jožefinski vojaški karti

Studenčice na jožefinski vojaški karti, 1763-87

Vir: mapire.eu

Orig. Vir: Slovenija na vojaškem zemljevidu 1763-1787

(avtorja: Vincent Rajšp in Aleksander Serše)

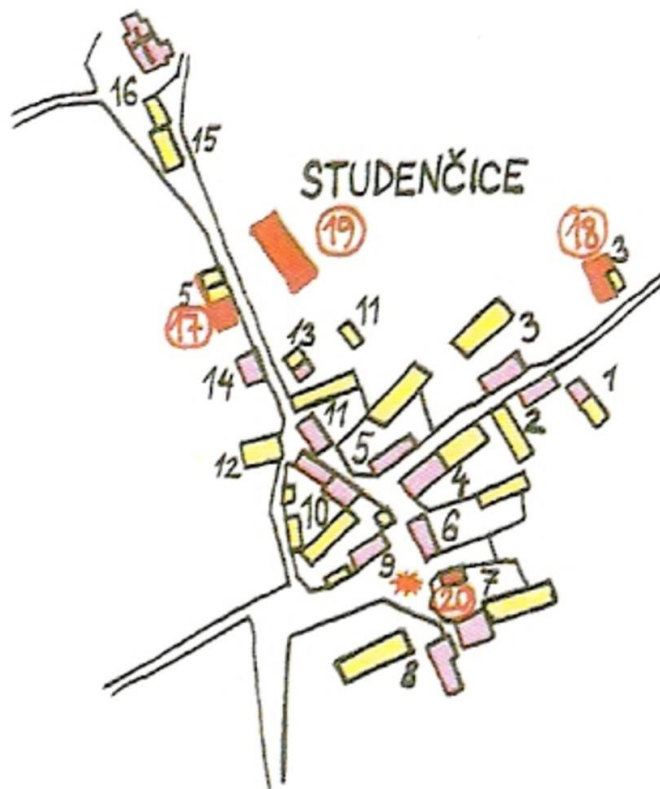
1787 – SAMOSTOJNA LEŠKA ŽUPNIJA

Samostojna leška župnija je bila ustanovljena v sklopu reform Jožefa II. leta 1787 z istim obsegom kot danes. V njen okvir spadajo poleg Lesc še Hlebce, Hraše in Nova vas.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

Studenčice v času franciscejskega katastra

Studenčice - franciscejski kataster, 1826 / 1858

Vir: Dežela (risba: Jure Sinobad)

Spisek lastnikov hiš in hišna imena - Studenčice (FK 1826 / RFK 1868):

Neoštevilčeno: Podružnična cerkev Sv. Florijana

1	Zupan Jožef - MARKEC	Zupan Anton - MARKEC
2	Zupan Valentin - MARTINAK	Zupan Klemen - MARTNAČ
3	Mulej Tomaž – ŠPAN	Pogačar Anton – ŠPAN
4	Gogala Franc – RAJH	Gogala Franc – RAJH
5	Mulej Simon – FLIS	Mulej Janez – FLIS
6	Kunčič Matevž – GRIŽELJ	Kunčič Matevž – GRIŽELJ
7	Mulej Jožef – MULEJ	Mulej Jožef – MULEJ
8	Šebat Janez – ŠEBAT	Brence Anton – ŠEBAT
9	Sebenehar Andrej – BAVANČNIK	Avsenek France – BAVANČNIK
10	Šebat Jožef – JAKOBOVC	Šebat Jožef – JAKOB
11	Jalen Tomaž – KOMAN	Potočnik Marka – KOMAN
12	Dežman Elizabeta – MOČNEK	Grilc Janez – MOČENK
13	Kodras Jožef – AHEC	Jurc Šimen – AHEC
14	Gogala Franc – RAJHOVC	Polak Pavle – RAJHOVA KAJŽA
15	Kapus Jernej – MEŽNAR	Slamnik Janez – MEŽNAR
16	Mulej Janez – OLIPC	Mulej Klemen – OLIPC

Zgrajeno in oštevilčeno v letih 1826-1868:

- 17 Mulej Matevž – JOŽNEK; nova hiša
Op.: Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 5.
- 18 Avsenek Anton – BAVANČNIKOVA KAJŽA; nova hiša
Op.: Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 3.
- 19 Jalen Jakob – KOMANOVA KAJŽA; nova hiša
- 20 Mulej Jožef – MULEJOVA KAJŽA; nova hiša
Op.: Hiša je prej spadala k št. 7.

Vir: Dežela (avtor: Jure Sinobad)

Na mestu današnje domačije Pri Marku je včasih stala Komanova hiša, na mestu Komanove pa Markova. Leta 1848 je bil v vasi velik požar. Komanova domačija je pogorela, zato so postavili novo hišo na mestu prejšnje Markove domačije.

V vasi je tudi domačija Pri Rajhu. Včasih so se domačini radi pošalili, da je tukajšnji gospodar Ciril veliki Rajh (reich po nemško pomeni bogat), njegov brat Kajžarjev Jože iz Hraš pa le mali Kajžar.

Vir: RAGOR

Studenčiče v franciscejskem katastru, 1826
Vir: ARS

Naslovnica katastrske mape – reambuliran FK, 1868
Vir: arsq.gov.si

Število hiš v Studenčičah: 16 (1817 in 1830), 18 (1854), 20 (1890 in 1900).
Vir: Dežela (avtor: Jure Sinobad)

Število prebivalcev v Studenčičah: 130 (1869), 103 (1890), 115 (1910).
Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

Studenčice – hišna imena:

Studenčice

Hišna številka	Stara hišna št.	Franciscejski kataster 1827	Status animarum 1829–1861	Hišno ime narečno	Hišno ime poknjženo
1	8	Schebat	Shebat	Pər Žbát	Pri Žbatu
3	9	Bavanznek	Bavanzhnik	Pər Bávəncnek/ Pər Bávənc	Pri Bavancneku/ Pri Bavanču
5	5	Flaiss	Flis	Pər Flís	Pri Flisu
6	7	Mullay	Mulej	Pər Múlej	Pri Muleju
7	3	Scheppan	Shepan	Pər Špán	Pri Španu
8	6	Grischel	Grishel	Pər Grížəlno	Pri Griželjnu
9	18	/	Banzhnekova casa	U Kájž	V Kajži
10	4	Reich	Rajh	Pər Rájh	Pri Rajhu
11	10	Jakopouz	Jakopoviz	Pər Jákop	Pri Jakopu
12a	2	Martnak	Martinak	Pər Mərtnáč	Pri Mrtnaču
13	12	Motschneg	Mozhnik	Pər Móčənk	Pri Močniku
14	1	Markon	Markez	Pər Mərkót	Pr Mrkotu
15	17	/	Flisou Josha (Jožnjek)	Pər Józnek	Pri Jožneku
16a	11	Komman	neberljivo	Pər Márk	Pri Marku
17	15	Meschnar	Meshnarija	Pər Méžnarjo	Pri Mežnarju
18	13	Achetz	Ahez	Pər Maháv	Pri Mahavu
19	16	Olliftsch	Olipiz	Pər Gróšəlno	Pri Grošeljnu
20	/	/	/	Pər Kóman	Pri Komanu
22	/	/	/	Pər Olíf	Pri Olifcu
23	14	Reich	Rajhova Kajsha	Pər Pávlet	Pri Pavletu
/	19	/	Komman		
/	20	/	/	Múlejova kájža	Mulejeva kajža

Vir: RAGOR

Studenčice v starih časopisih (do prve svetovne vojne)

(Glavni odbor družbe kmetijske) zboroval je preteklo nedeljo 25. t. m. ter je sklepal o državnih podporah. Privolili so se plemenni ovni sledečim prošnjikom: Janezu Zupanu s Hraš pri Lescah – 1 oven, Jakobu Valantu s Hlebec pri Lescah – 1 oven, Antonu Poharju s Polč pri Begunjah – 1 oven in Janezu Gogalji iz Studenčic pri Lescah – 1 oven.

Ako bi se pa prignalo več ovnov, namenjen je še Francu Dežmanu iz Hraš pri Lescah 1 oven.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 28. 11. 1883

Premovanje konj v Lescah je bilo v ponedeljek dne 2. septembra. Konjerejci so prignali dva žrebca, deset kobil z žrebeti, pet mladih brejih kobil, osemnajst dve- in pet enoletnih žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Janez Gogala iz Studenčic 40 gld., Jan. Marolt iz Radolne 25 gld., Ant. Zupan z Breznice 20 gld., Toma Prešeren iz Lesc 20 gld., Jan. Pretnar iz Hoš in Fr. Legat iz Lesc svetinji; za mlade kobile: And. Olifčič iz Gor. otoka 30 gld., Jan. Frohlich s Potoka 30 gld., Ant. Žnidar iz Zgoš 15 gld., Miha Zupan in Janez Bernard, oba iz Zaspas, svetinji; za žrebeta: A. Meršol iz Hraš 15 gld., Janez Gogala iz Hraš 10 gld., F. Walland iz Lesc 10 gld., Janez Walland iz Hlebc 10 gld., Jože Palošnik iz Podgore, Jože Vidic iz Lesc in Al. Knafelc iz Alošenj svetinje; privatni darili prijatelja kmetijstvu sta dobila: Matija Marolt iz Dvorske vasi 10 gld. in Frid. Homan iz Radovljice 10 gld.

Vir: Domoljub, 19. 9. 1889

Premovanje konj se je vršilo dne 3. t. m. v Lescah. Za kobile s žrebeti so dobili: Janez Cotelj iz Zgoš - 35 gld., Anton Meršol iz Hraš - 20 gld., L. Vovk iz Črnavca - 15 gld., Fr. Avsenek iz Studenčic - srebrno svetinjo. Za breje kobile: A. Žnidar iz Zgoš - 25 gld.. Za žrebeta: Franciška Rozman iz Zg. Otoka in J. Brejc iz Nove vasi – srebrno svetinjo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 9. 1894

Napad. Janeza Kapusa, posestnika iz Studenčice pri Lescah, je na Bledu, ko je vozil premog v Bohinj, neznan človek napadel in ga s kolom udaril po glavi. Kapus je težko ranjen.

Vir: Gorenjec, 22. 10. 1904

Občinske volitve v Lescah. Iz Lesca se piše: Ko se je dne 4. julija t. l. vršila volitev občinskega odbora v Lescah, se je izrazil znani Brenc proti c. kr. komisarju, da on ne voli, ker je volitev itak neveljavna, češ, da se ni pravilno razglasila. In res je napravil mož pritožbo na deželno vlado, ki pa je vzlic temu ugovoru vendarle odobrila volitev. S tem so postale vso njegove naporne agitacije brezuspešne in njegovi domišljavi upi so splavali po vodi. Sicer je Brenc napovedoval še pritožbo na ministrstvo, a opustil jo je baje vsled nekega razkola v klerikalnem taboru, in sicer med g. župnikom in Brencetom. S tem je bila tudi ta zadeva položena v grob. 23. m. m. se je pa vršila v navzočnosti c. kr. okr. glavarja Detele volitev občinskega predstojništva. Izvoljen je bil g. Iv. Žark soglasno tretjič za župana, za svetovalce: Anton Legat iz Hraš, Iv. Waland iz Hlebc, Jos. Gogala iz Nove vasi in Gabrijel Eržen iz Zapuž; za odbornike pa: Josip Wucherer, Jakob Ulčar in Ant. Dežman iz Lesca, Ant. Avsenek iz Zapuž, Fr. Žilih iz Hlebc, Ivan Vovk iz Hraš ter Jos. Mulej in Studenčic, Občinske volitve so torej dokončane; ni pa še dokončana zadeva

Brenceta & drug., tikajoča se protipostavnega pooblastila, o katerem ima odločili državno pravdnštvo. Ko bo ta stvar končana, potem se bodo tudi polegli razburjeni duhovi v naši občini.

Vir: Gorenjec, 20. 10. 1906

Prefrigano dekle je 19 let stara Katarina Mulej iz Lesec. Slišala je pogovor med očetom in Francetom Paplerjem iz Doslovč, da bo Papler posodil Muleju denar za popraviljanje hiše v Studenčicah, kadar ga bo rabil, za to bo pa od Muleju dobil smreke. Katarina Mulej je porabila to priliko v svojo korist in pod pretvezo, da jo pošlje njen oče, izvabila od Paplerju in tega žene v večjih zneskih 300 K. Ko se je prevara razkrila, pobegnila jo obdolženka v Ljubljano, kjer so jo prijeli. Zagovarjala se je, da ji je Papler podaril ta denar, ker jo je enkrat zapeljal k spolskemu občevanju. Ta izgovor je bil od konca do kraja zlagan. Obsojena je bila na tri mesece ječe.

Vir: Gorenjec, 10. 11. 1906

Prošnja za priklop k vodovodu. Prošnje občine Predtrg in vasi Studenčice in Hraše za priklopitev k radovljiško-leškemu vodovodu se odstopijo vodovodnemu odseku s pripomnjo, da se zgradba vodovoda radi teh prošnja na noben način ne sme zavleči.

Vir: Gorenjec, 7. 12. 1906

Proda se hiša, zraven mali vrt in vodnjak, 20 korakov od hiše lep sadni vrt, 14 mernikov posetve, 3 travnike In dva gozda ter srenjska pravica na pašniku. Skupna cena 8000 kron. Več se izve pri lastniku Simon Justin, vas Studenčice števil. 15, 20 minut od postaje Lesce, fara Breznica (pošta Lesce).

Domoljub, 26. 11. 1908

Stroški podaljšanega vodovoda. Zanimivo je bilo poročilo o vodovodnih načrtih, ki jih je izdelal deželni odbor. Soglasno se sklene graditi, oziroma podaljšati vodovod v Podmesto s preostalim doneskom 20.000 kron, ki se je prihranil pri gradbi radovljiškega vodovoda. - Daljša debata se je vnela pri obravnavi "enotnega" vodovoda, ki naj velja kakor nekak podaljšek radovljiškega vodovoda, namreč Hraše-Studenčice s stroški 25.000 K, Predtrg s stroški 12.000 K in Ljubno 44.000 K, skupni stroški 81.000 K. Sklenilo se je soglasno, da občinski zastop mesta Radovljice nima nič proti graditvi tega "enotnega" vodovoda, temveč stoji kakor prej na stališču, da morajo imeti prvi graditelji radovljiškega vodovoda to prednost, da jim ne bo zmanjkalo nikdar vode.

Vir: Gorenjec, 17. 4. 1909

Iz Lesec. V ponedeljek po noči je dosedaj še neznan krutež na Studenški gmajni posestniku J. Kapusu, po domače Rajhu iz Studenčic prerezal z neko ostrino celo stegno kobili. Pred nekaj leti mu je ravno na tej paši nekdo zaklal kobilo, šele 3 leta staro, zjutraj je našel mrtvo, poleg nje je pa ležal 8 tednov star žebiček. Čuditi se je, ko je vendar zgoraj omenjeni jako priljubljen ter varčen gospodar, da mu nekdo dela tako krivico. Želeti bi bilo, da bi se dobil tisti škodoželjnež in da bi se ostro kaznoval. Slavne oblasti bi prosili, da bi se potrudili z natančno preiskavo, zakaj to mora biti nekdo, ki je to storil že drugič.

Vir: Gorenjec, 17. 7. 1909

Državna podpora za podaljšanje radovljiškega vodovoda. C. kr. poljedelsko ministrstvo je dovolilo 40 odstotni državni prispevek v znesku 32.000 K k podalšanju radovljiškega vodovoda v Hraše, Studenčice, Predtrg in Ljubno. - Ker je vodovod že vpeljan do Dobrega polja, bodo Ljubenčanje kmalu spoznali vso dobroto radovljiškega vodovoda. Do takrat, ko bo ves ta velikanski vodovod srečno pod streho, bo pač na mestu, da imenujemo vse one občine, ki uživajo in ki bodo uživale ta vodovod onega moža svojim častnim občanom, ki je položil takorekoč temelj temu vodovodu in ki je storil vse potrebne korake, da se je v tako kratkem času zvršilo to drago podjetje. In ta mož je radovljiški župan in deželni poslanec - dr. Janko Vilfan.

Vir: Gorenjec, 9. 7. 1910

Radovljiške novice. Zadnja seja občinskega zastopa je bila dne 14. sept. Skoro edina točka vse seje je bilo vodovodno vprašanje. Deželni odbor je sporočil, da se namerava podaljšati vodovod do Studenčic in do Ljubnega, a glavarstvo je razpisalo dan vodovodne razprave v Ljubno na dan 21. sept. — Sklenilo se je soglasno ugovarjati načrtu, da se za podaljšanje tega vodovoda porabi radovljiški vodovod in v odsek, ki se je imel udeležiti komisijske razprave v Ljubnem, so se volili odborniki gg. T. Sušteršič, I. Vurnik, I. Sartori, O. Homann in L. Fürsager. Upamo, da bo občinski zastop sedaj imel nekaj let mir z vodovodnimi zadevami, odkar je ministrstvo reklo, da ne da nič za vodovode na Kranjskem.

Vir: Gorenjec, 9. 10. 1909

Radovljiške novice. Državna podpora za podaljšanje radovljiškega vodovoda. C. kr. poljedelsko ministrstvo je dovolilo 40 odstotni državni prispevek v znesku 32.000 K k podalšanju radovljiškega vodovoda v Hraše, Studenčice, Predtrg in Ljubno.

Vir: Gorenjec, 9. 7. 1910

Prispevek ministrstva za podaljšanje vodovoda. Županstvo Predtrg pri Radovljici je prejelo v sredo obvestilo deželnega odbora, da je poljedelsko ministrstvo dovolilo 40% prispevek za podaljšanje radovljiškega vodovoda po Predtrgu, za Hraše, Studenčice in Ljubno. S tem je izpolnjena želja teh vasi, da dobijo tudi preprotni vodovod.

Vir: Gorenjec, 23. 7. 1910

Radovljiške novice. Vojake imamo v našem mestu kakor tudi v okolici in sicer že od dne 13., oziroma 14. t. m. in sicer nekaj eskadronov dragonskega regimenta car Nikolaj št. 5 iz Gorice in kolesarskega polka iz Celovca. Vojaki so razdeljeni takole: Radovljica in Vrbnje imata 2. eskadron dragoncev 103 mož in 100 konj ter kolesarsko kompanijo 93 mož. V Lescah je polkovno poveljstvo a poleg tega še tu, v Hrašah in Hlebcah 3. eskadron 140 mož in 140 konj. V Zgošah, Novi vasi, Poljčah, Begunjah je 1. eskadron 100 mož, 100 konj. V Smokuču, Rodinah, Studenčicah je 4. eskadron 100 mož, 110 konj, a v Žirovnici, Selu in Mostah je 6. eskadron 110 mož in 110 konj. Slednjič je 5. eskadron tudi 110 mož in 110 konj v Breznici, Doslovčah, Vrbi in Zabreznici.

Vir: Gorenjec, 20. 8. 1910

Vodovod za Ljubno se je začel graditi kot podaljšanje radovljiškega vodovoda. Vode je dovolj. Ob Velikem Šmarnu, ko je bilo na tisoče romarjev na Brezjah, se je opazoval učinek velike porabe na rezervoarjih, pa se je pokazalo, da je odtekala

preobilica vode, kakor po navadi. V kratkem bo izvršeno podaljšanje v Predtrg in v Hraše in Studenčice pri Lescah. S tem bo ta veliki vodovod dogotovljen.

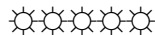
Vir: Gorenjec, 10. 9. 1910

Skrb kranjske dežele za pitno vodo. Kaj je boljšega in bolj koristnega, kakor dobra pitna voda ? Dokler so Nemci in slovenski liberalci gospodarili v naši deželi, so se bistri gorski studenci brez koristi stekali po grapah, ljudje so pa pili smrdljive kapnice in z živino so ob suši ure daleč hodili po vodo do potokov. Sedaj sveža studenčnica priteka v kuhinje in napajališča. Delo, ki se je z vršilo v zadnjih šestih letih za preskrbo pitne vode, se lahko imenuje ogromno. Naši modri politiki so umeli vlado pripraviti do tega, da je dovolila državno podporo. K napravi vodovodov je država prispevala 40%, dežela in udeleženci pa po 30%. Naj naštejemo tu le imena tistih vodovodnih naprav, ki so se zadnji čas izdelale.

Vodovodi za mesto Kranj in okolico, Cerknica-Rakek, za mesto Radovljica in okolico, občino Mošnje, Iško Vas in okolico, Spodnjo in Zgornjo Šiško, Grosuplje, Košana.

Vodovodi za vasi Ljubno, Predtrg, Hraše in Studenčice.

Vir: Gorenjec, 17. 10. 1913

Naselja v naši občini in število prebivalcev (popis 1910):

Begunje na Gorenjskem (606), Brda (40), Brezje (373), Brezovica (20), Češnjica pri Kropi (109), Črnivec (87), Dobravica (36), Dobro Polje (57), Dvorska Vas (119), Globoko (52), Gorica (97), Hlebce (128), Hraše (128), Kamna Gorica (576), Kropa (704), Lancovo (194), Lesce (430), Lipnica (40), Ljubno (417), Mišače (101), Mlaka (35), Mošnje (210), Noše (27), Nova Vas pri Lescah (82), Otoče (85), Ovsiše (89), Peračica (33), Podnart (143), Poljče (102), Poljšica pri Podnartu (121), Posavec (77), Praproše (39), Prezrenje (56), Radovljica (1190), Ravnica (32), Rovte (66), Slatna (59), Spodnja Dobrava (43), Spodnja Lipnica (183), Spodnji Otok (106), Srednja Dobrava (102), Srednja Vas (26), Studenčice (115), Vošče (62), Vrbnje (68), Zadnja Vas (47), Zaloše (79), Zapuže (97), Zgornja Dobrava (140), Zgornja Lipnica (142), Zgornji Otok (67), Zgoša (201).

Vir: Krajevni leksikon Slovenije

Padli v prvi svetovni vojni

Goričnik Jožef (Studenčice, 1890 – Rusija, 1915). Vojak prve svetovne vojne.
Padel v prvi svetovni vojni – leta 1915 v Rusiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Jurc Janez (Studenčice – pogrešan, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne.
Pogrešan v prvi svetovni vojni. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kapus Janez (Studenčice, 1887 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne.
Padel v prvi svetovni vojni – leta 1914 v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kapus Jožef (Studenčice, 1890 – Budimpešta, 1915). Vojak prve svetovne vojne.
Padel v prvi svetovni vojni – leta 1915 v Budimpešti. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kežzar Franc (Studenčice, 1898 – Spittal, 1917). Vojak prve svetovne vojne.
Padel v prvi svetovni vojni – leta 1917 v Spittalu. / **Vir: Mirno spite vojaki**

Del spomenika v Zabreznici
Vir: foto DAR

Studenčice med obema vojnama

Studenčice v starih časopisih (do prve svetovne vojne)

27 jelovih hlodov, suhih, 7 cm debelih in 6 metrov dolgih, proda Franc Zupan.
Studenčice št. 1, p. Lesce pri Bledu.

Vir: Domoljub, 29. 4. 1931

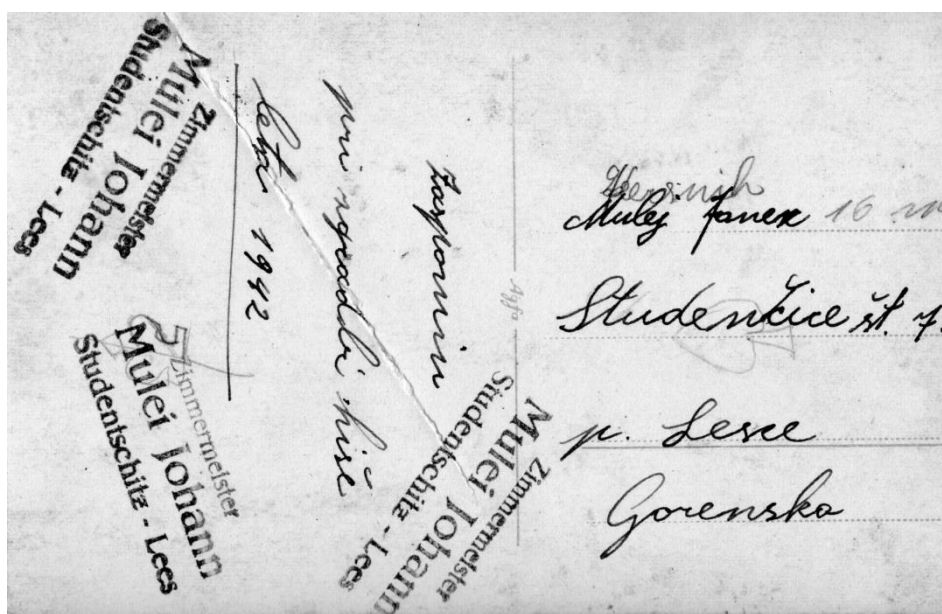
Število prebivalcev v Studenčicah: 85 (1931).

Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

SI AS 137/V/11181 Izločitev kraja Studenčice iz občine Lesce in priključitev k občini Breznica (1935-1935)

Cimperman Janez Mulej, pred 1940
Vir: arhiv Darinka Grilc

Cimperman Janez Mulej, 1942
Vir: arhiv Darinka Grilc

Priimki 1941 (Studentčice):

Andrejčič – 6	Mulej – 7
Avsenek – 9	Mulej - 17
Goričnik – 18	Mulej - 8
Goričnik – 16	Mulej - 5
Grilc – 12	Pogačar - 5
Heberle – 2	Pogačar - 3
Jurc – 13	Šebat - 10
Kapus – 4	Šivic - 21
Kejžar – 19	Zupan - 1
Kejžar - 10	Pesjak – 9

Op.: Ob priimku je zapisana še tedanja hišna številka.

Vir: Leški zbornik

Padli v drugi svetovni vojni

Mulej Alojzij (Studenčice, 14. 5. 1924 – Žiri, 4. 1. 1944). Borec NOB. Rojen Francu in Mariji, roj. Zupan na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Žbatu, samski, ključavničarski pomočnik v Tovarni verig Lesce. Januarja 1943 mobiliziran v nemško vojsko, prišel na dopust in julija 1943 odšel v Poključki 2. bataljon Gorenjskega odreda, nato v Vojkovo brigado. Padel 4. 1. 1944 v Žireh v Poljanski dolini. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču na Breznici.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Mulej Alojz (Studenčice, 27. 6. 1906 – Idrija, 11. 4. 1944). Borec NOB. Rojen Jožefu in Frančiški, roj. Meršol na Studenčicah – pri Muleju, kjer je tudi živel, samski, kmet. 16. 3. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, nato v Gregorčičevo brigado. Padel 11. 4. 1944 v ledinski ofenzivi na Spodnjem Vrsniku nad Idrijo.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Mulej Franc (Studenčice, 16. 9. 1887 – Studenčice, 26. 6. 1944). Žrtev vojne. Rojen Francu in Mariji, roj. Zupan na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Žbatu, poročen, kmet, sodelavec OF, oče štirih partizanov. 26. 6. 1944 so ga belogardisti iz leške postojanke ustrelili pri delu na studenškem polju pri Topolih. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču na Breznici.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Pogačar Jožef (Studenčice, 1920 – Rusija/vzhodno bojišče, 22. 4. 1944). Žrtev vojne. Živel v Studenčicah št. 3, kmečki sin. Mobiliziran v nemško vojsko. Padel 22. 4. 1944 v Rusiji (vzhodno bojišče).

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Šebat Jožef (Studenčice, 9. 4. 1917 – Ledine, 11. 4. 1944). Borec NOB. Rojen Jožetu in Mariji, roj. Trpinc na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Jakopu, samski, tovarniški delavec. 19. 3. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, nato v Gregorčičevo brigado. Padel 11. 4. 1944 na Ledinah na Primorskem med sovražnikovo ledinsko uniformo.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Studenčice po drugi svetovni vojni

Število prebivalcev v Studenčicah: 80 (1948), 88 (1953), 91 (1961), 104 (1971).

Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

Pri Muleju
Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

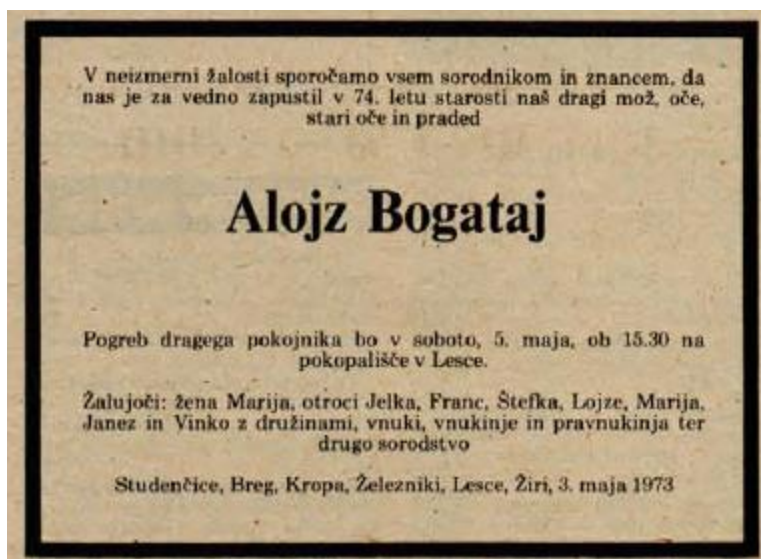
Pri Šebatu
Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Pri Bavančniku
Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Pri Mežnarju
Vir: RAGOR – arhiv Darko Mulej

Vir: Glas, 5. 5. 1973

Krajevna skupnost Lesce, ki danes zajema naselja Lesce, Hraše, Hlebce in Studenčice, je bila ustanovljena pred 13 leti. Pred 30 leti je bilo na tem območju 650 prebivalcev, danes pa jih je okrog 1600 in od tega 650 zaposlenih. Razumljivo, da je tako hiter porast prebivalstva ter razvoj stanovanjske gradnje in industrije nakopičil v krajevni skupnosti vrsto komunalnih in drugih problemov. ...

Predsednik sveta KS Lesce Franc Meze: »Za zdaj smo položili okrog 3000 metrov kanalizacije v Lescah. Naročene pa imamo že načrte za izgradnjo kanalizacije v vaseh Hlebce in Hraše in za ureditev potoka Blato, ki priteče s posestva Poljče. Mimogrede, ta potok teče skozi vas Studenčice in potem proti letališču, kjer se razlije in vse bolj zamočvirja območje na vzhodni strani letališča. Dogovarjali smo se že, kako rešiti ta problem. Da pa bi stvar pospešili, je krajevna skupnost že naročila načrte (veljali bodo 53.000 dinarjev), ki bodo gotovi prihodnji mesec. Potem se bo treba dogovoriti, kdo vse bo sodeloval pri reševanju tega problema. Krajevna skupnost je pripravljena poleg načrtov sofinancirati tudi ureditev vasi ob tem potoku. Sicer pa je po ureditvi kanalizacije v Hrašah in Hlebcah predvidena tudi položitev asfalta.«

Z urejanjem kanalizacije bodo v krajevni skupnosti v prihodnje nadaljevali v naseljih Hlebce in Hraše. V ta program pa sodi tudi ureditev potoka Blato, ki teče s posestva Poljče in zamočvirja vzhodni del terena pri letališču. Načrti za ureditev tega potoka (dela jih Hidroinženiring Ljubljana, financira pa jih krajevna skupnost in bodo veljali 53.000 dinarjev) bodo gotovi prihodnji mesec. Potem se bo treba dogovoriti za sanacijo.

Vir: Glas, 26. 8. 1977

Seznam zaščitenih kmetij (Hlebce):

Mulej Jože, Studenčice št. 5
Fajfar Marjeta, Studenčice št. 2
Kejžar Anton, Studenčice št. 20
Heberle Janez, Studenčice št. 12
Mulej Valentin, Studenčice št. 1
Mulej Ivan, Studenčice št. 15
Kejžar Marija, Studenčice št. 11

Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 3. 3. 1978

Jesenice. - V četrtek, 15. marca, opoldne sta v jeseniški Železarni na nezavarovanem cestnem železniškem prehodu trčila v tovornjak, ki ga je upravljal Anton Goričnik, star 31 let, iz Studenčic, in tovarna vlakovna kompozicija. Voznik tovornjaka se pri prečkanju nezavarovanega prehoda ni dovolj prepričal, če je prehod varen. Menil je, da tovarna kompozicija stoji, zato je z vožnjo nadaljeval. Kljub prizadevanjem trčenja ni bilo mogoče preprečiti. Kompozicija je tovornjak potiskala pred seboj do bližnjega stoječega vagona. Škoda znaša okrog 40.000 dinarjev, človeških poškodb pa ni bilo. / J. Košnjek

Vir: Glas, 20. 3. 1979

Občinska priznanja. Posebno priznanje pa sta za uspehe v naši himalajski odpravi prejela Marjan Manfreda z Bohinjske Bele in Zvone Andrejčič iz Studenčic.

Vir: Glas, 7. 8. 1979

Leške vasi. K Lescam sodijo še tri okoliške vasice: Hlebce z zanimivimi domačijami, stoječimi kar v vrsti ob cesti. Nekatere od teh hiš so stare tudi več sto let. Menda so služile za pristavo gradu Katzensteina v Begunjah. Prebivalcev imajo Hlebce kar precej - 180, morda danes celo več.

Tudi Hraše so velika vas - čez 200 stalnih prebivalcev imajo. Nekoč je bila to živinorejska vas - imeli so celo svojo zadružno sirarno - danes si ljudje iščejo zaslužka drugje. V Hrašah je bil doma znameniti Janez Krstnik Prešeren. Bil je sloveč pisatelj, latinist, podpornik in prvi predsednik Akademije operozov (delovnih učenjakov) v Ljubljani. O njem bo še morala steči beseda tudi v okviru teh zapisov. Saj so Hrašani na svojega rojaka zares lahko ponosni.

Lepa vasica (ima le blizu 90 prebivalcev) so samotne Studenčice s podružnično cerkvico sv. Florijana. Vasica s tako ljubkim imenom - bolj slovenski biti ne more - leži severno-zahodno od Hraš ob cesti (bolj kolovoz) proti Zabreznici. Kot v drugih

gorenjskih vaseh okrog industrijskih središč, tudi tu prevladuje novodobni poklic »delavec - kmet«. Saj je zaslužek na Jesenicah; v Lescah, na Javorniku, v Zapužah res kar vabljiv za moški in ženski naraščaj.

Značilno ne le za vasice okrog Lesc, pač pa tudi za mnoge od manjših zaselkov na visoki Gorenjski, je njihov razmeroma veljaven delež v zakladnico slovenske kulture in zgodovine. Tako bi moral, poleg že omenjenega "Prešerna, vsaj opozoriti še na pisatelja Mateja Brenceta (1856- 1887) iz Hraš, na pisatelja Janeza Božiča (1829-1884) in na goriškega nadškofa Jožeta Balanta (1763-1834) - oba iz Nove vasi pri Lescah.

Vir: Glas, 24. 8. 1979 (Črtomir Zorec: Pomenki o nekaterih krajih radovljjske občine).

Podpisani Kapus Ciril, Studenčice 10, Lesce, opozarjam Mulej Jožeta in Maro iz Studenčic St. 5, da prenehata širiti zlonamerne govorce s katerimi mi škodujeta. Opozarjam ju, da sem lastnik zemlje in naj tudi v tem smislu prenehata širiti neresnične govorce. V nasprotnem primeru ju bom sodno preganjal.

Vir: Glas, 18. 4. 1980

Glas, 16. 5. 1980

Gorenjska avtocesta se bo začela ob karavanškem predoru, obvozila Jesenice po pobočjih Mežakle, prečkala Savo pri Žirovnici, potekala mimo Studenčic in za letališčem Lesce do Črničva. Odsek Črničvec — Naklo bodo razširili, že letos jeseni pa bodo začeli graditi odsek avtoceste Naklo—Ljubljana, do Šentvida.

Tako se torej že letošnjo jesen začne graditi del gorenjske avtoceste, z odsekom Naklo — Ljubljana, naslednja leta pa jeseniška obvozna avtocesta, odsek Črničvec — Podtabor —Naklo ter nazadnje nujno tudi odsek avtoceste Žirovnica — Črničvec. Prav ta, do zdaj še najmanj dogovorjeni odsek mimo Radovljice, naj bi po sedanjih načrtih potekal od Žirovnice mimo Studenčic, za letališčem v Lescah ter se priključil na odsek na Črničvcu.

Avtocesta bo napravila od Hrušice do Ljubljane po Gorenjski svoj dolgi lok; lok izrednega gospodarskega pomena, lok, s katerim se tudi Gorenjska vključuje v evropsko cestno omrežje in hitreje ter učinkoviteje povezuje z vso Jugoslavijo, Evropo in Bližnjim Vzhodom. / D. Sedej

Vir: Glas, 13. 6. 1980

Tudi pozimi v gore. Valvasorjev dom pod Stolom - Ko se je ob 20. obletnici bitke na Stolu februarja 1962. leta podalo na to goro 51 alpinistov, planincev in borcev jeseniške čete in so jeseniški planinci ter borci začeli od 1967. leta redno prirejati zimske spominske pohode na najvišji vrh Karavank, nihče ni pričakoval, da bo ta planinske prireditve kaj kmalu postala najbolj priljubljena in tudi množična pri nas. Leta 1974 je bilo na devetem pohodu prvič prek tisoč udeležencev. Od 1978. nadalje marljivi organizatorji prirejajo poleg pohoda na Stol tudi pohod Po poteh Cankarjevega bataljona za šolsko mladino do Valvasorjevega doma; takrat je prireditev obiskalo 4430 ljudi, lani pa kar 5543, največ doslej. Letošnji, 17. pohod je privabil skupno okrog 4800 obiskovalcev. Tri izmed udeležencev nedeljskega pohoda po planinah pod Stolom, vzpon na vrh namreč tudi letos ni bil mogoč, smo poprašali o njihovi planinski aktivnosti in sodelovanju na prireditvi. Tole smo zvedeli.

Cirila Kežar

Cilka Kežar iz Studenčic pri Vrbi: »Že dolgo zahajam v hribe; v glavnem planinarim poleti, pozimi pa se udeležujem le pohodov na Porezen in Stol. Tod sem letos sedmič. Zdi se mi prav, da ne za vsako ceno na vrh. ... Pot Hljfj| ninah pod Stolom je bili varna in ne preveč Sploh pa je kjerkoli v hrailfl jetno; tod je doma ttnai dober zrak in lep razgled. To komur koristi, še po*ta gibanje v naravi. Ker kot veliko stojim, se ukvarja drugimi športi, najbolj pn^&ri mi je planinstvo.... / nečitljivo

Še zaradi nečesa so popularni pohodi na Stol. Na njih se spominjamo velikih zgodovinskih dogodkov, revolucionarno preteklost sprejemamo mladi za svojo.

Vir: Glas, 23. 2. 1982

Marija Mulej iz Studenčic pri Lescah ima doma veliko zanimivih starih predmetov, ki jih je namenila za razstavo v Festivalni dvorani na Bledu. Večio večjih in manjših posod, v katerih še danes speče ali skuha okusno jed, veliko starin, ki jih je ohranila domačija v Studenčicah. / Foto: D. Sedej

Marija Mulej

Vir: Glas, 6. 8. 1982

Glas, 18. 3. 1983

Glas, 25. 3. 1983

Priprave radovljiških alpinistov na odpravo v Bolivijo. Mirko Pogačar, 24-letni kmetovalec iz Studenčic pri Lescah, je med aktivnim plezanjem v 6 letih oprav okrog 350 vzponov. Kot član radovljiškega alpinističnega odseka se je udeležil odprave v ekvadorske Ande, plezal je tudi v Centralnih Alpah. Dolomitih, Visokih Turah in naših gorah. Tokrat je vodja odprave.

Miro Pogačar

Vir: Glas, 1. 4. 1983

Kje so te presnete budilke? Bralka iz Studenčic pri Lescah je neprespana Slavka, ki se je na moč trudila, da bi v tem času našla v kaki trgovini budilko. Zdaj postavlja vprašanje gorenjskim inšpektorjem: zakaj ni nikjer budilk. Obtožuje našo trgovsko mrežo, da ima zagotovo kje kakšno INSO pod pultom. Povedati moram, da budilke sicer so, vendar tiste po 2.700 in 5.000 dinarjev, a Slavka nima nikakršnega namena, da bi se tako drago zbudila. Zdaj brez budilke dežura od četrte jutranje ure dalje, pušča radio prižgan in se sprašuje, če bo morala preko meje po eno samo budilčico? Res je smešno, da ni budilk. Če jih res ni! Sam vem, da so. Če pa že so, so takšnih barv in oblik, da me je groza, če le pogledam svojo budilko, ki je bila kupljena v sili. Nič drugega vam torej ne ostane, kot da pobrsirate po Studenčicah, po kleteh in podstrešjih, in privlečete na dan kakšno pridno in zvesto staro kukavico, ki vam bo hrupno prikukala vsake pol ure. Brez skrbi za hrup — vsega na tem svetu se človek navadi.

Vir: Glas, 27. 1. 1984

»Hodil po zemlji sem naši ...« je zapisal Župančič, toda le zagnanci se tega tudi res lotijo — Andrejčič - čika Tonči s Studenčic je prehodil 80 transverzal v kratkih petih letih. Občudovanja vredna vitalnost, volja spoznavati vedno kaj novega, kar se lahko uresniči le s planinskimi čevlji na nogah.

Nikar se ne zanašajte, da boste Antona Andrejčiča našli doma, še posebno ne, če je vreme lepo in planinskih poti ni zasul sneg. Prav gotovo jo je mahnil proti eni od kontrolnih točk kje v Sloveniji ali pa preko republiške meje, da bi dobil v dnevniko transverzalnih poti še kakšen žig in tako zaokrožil letošnjih 20 prehojenih transverzal. Če bo morda kakšna manj, nič hudega, pravi, drugo leto jih bo gotovo še nekaj dodal in zaokrožil v petih letih prehojenih 100 transverzal po Sloveniji in Jugoslaviji. To, kar drugim uspe v desetih letih in več, je Andrejčič, ki so mu v drugih republikah nadeli ljubezniv vzdevek čika Tonči, prehodil največkrat kot samohodec v polovico krajšem

času. Pa še ne bo odnehal. Vendar ne zato, ker bi bil morda lovec na rekorde, čeprav zelo rad omeni okoli 900 transverzalnih in planinskih značk, ki si jih je »prislužil«, pa diplome planinskih društev iz vse Jugoslavije pa okoli 1000 fotografij in razglednic; vendar ima vse to zanj svojo posebno ceno, ko se pozimi, ko se res ni mogoče podati na pot, ob natančni dokumentaciji o opravljenih poteh spominja lepih in tudi manj lepih doživetij, nabranih na 80 prehojenih transverzalnih poteh.

Še malo pa bo prehodil prav vse, 148 jih je pri nas. Vendar se vsako leto številka spreminja, saj vznikajo vedno nove. Dokler bo srce vzdržalo pa kolena in seveda denarnice upokojenca, bom hodil okoli,« se smeje čili sedemdesetletnik iz Studenčic pri Lescah, kamor se je kmalu po upokojitvi preselil iz Ljubljane. Vendar ga gorenjski hribi niso pritegnili tako pozno, kje pa. Hribe ima v krvi že od otroških let, ljubezen do gora pa je prenesel na sina Zvoneta, enega od naših uspešnih himalajcev. Še pred nekaj leti je bil tudi oskrbnik nekaterih naših znanih planinskih postojank — pri Triglavskih jezerih, na Vogarju, na Zelenici, bil je tudi na Stolu, morda se ga bo spomnil kdo kot oskrbnika Pogačnikovega doma na Kriških podih, kjer je postavil piko svojemu oskrbovanju.

Anton Andrejčič

Potem pa sem se domislil, da mi preostanejo še transverzale,« pravi Andrejčič. »Za nekatere to sicer ni pravo planinstvo, toda kaj je lepšega kot odkrivati nove kraje, spoznavati nove ljudi, z odprtimi očmi doživljati naravo, pa četudi ne na višini 2000 metrov. »Vsakič spoznam kaj novega,« neutrudno beseduje verjetno najbolj znani transverzalec pri nas. »Zdaj, ko sem prehodil tudi geološko transverzalo, se v vodniku poučil o vrstah kamenin, hodim okoli z novim zanimanjem in znanjem — lepo počasi, brez naglice, sicer, vse novo in tisto, zaradi česar je vredno potovati okoli, le zbeži mimo tebe.«

Ko se je Andrejčič odločal, da bo Slovenijo in kasneje tudi Jugoslavijo prehodil po transverzalnih poteh, si ni predstavljal, koliko muk ga bo stalo, da bo zbral samo vodnike in dnevnik planinskih društev, ki so tem transverzalam botrovala. »Celo leto sem jih zbiral, prosil pismeno, tudi po zvezah so mi pomagali, da sem končno vse dobil. Potem se je izkazalo, da so nekateri vodniki po teh poteh sestavljeni netočno, površno, kočje niso odprte takrat, kot je v vodniku zapisano, več ur hoda je od ene kontrolne točke do druge kot je v vodniku itd. Poglavlje zase so tudi markacije. Zdaj sam zapisujem vse podrobnosti s teh poti, vnašam popravke in lahko rečem, da sem

kar ponosen na seznam vseh transverzal z najnужnejšimi podatki, ki sem ga uspel sestaviti. Tega nima niti Planinska zveza Slovenije. Zato rad, da bi vse te slovenske in jugoslovanske transverzale izšle v brošuri in tako postale dostopne vsem planincem.«

Doživetij s teh njegovih planinskih popotovanj bi bilo že za knjigo ali dve. Najbrž pa kaj takega ne bo pisal, saj ima preveč opravka s tem, da košček za koščkom doprinaša k urejenosti znanja o naših transverzalah. Zdajle pozimi ne bo samo sedel na toplem in pisal ter bral, pač pa bo ujel kakšnem žig ene od transverzalnih poti ali skočil tja do Vršiča ali na Komno ali na Lubnik — zaradi kondicije kajpak. »Če se podajaš sam naokoli, je treba imeti kar trdne noge, da te kam prinesejo. Tudi zašel sem že, izgubil markacije, pa so me noge pripeljale znova na varno. Tudi za nohte mi je včasih že šlo,« se spominja Andrejčič, »na primer za letošnje prvomajske praznike, ko me je slabo vreme s sneženjem ujelo v Istri tam okoli Učke. Premočen in prezebel sem hodil ure in ure, kočje pa nikjer. Nazadnje sem naletel na šotore. Nekakšni bradati in zaraščeni fantje so bili tam in izkazalo se je, da so gostoljubni jamarji. Pogrel in osušil sem se pri njih, prenočili so me, pa sem bil spet sposoben za vand ranje. Po drugih republikah z izjemo Hrvatske je planinstvo manj razširjeno, manj je koč in markiranih poti, zato vedno gledam, da imam družbo. Izgubiti se kje v bosanskih gozdovih ne bi bilo prijetno, ker bi me morda nihče ne našel. Ljudje tam doli po hribih in vaseh pa so dobri, sprejmejo popotnika kot brata; prosiš, če smeš prespati kje na senu, pa ti odstopijo svojo posteljo. To sem doživel nekajkrat, tudi ko sem lani z drugimi pohodniki opravil 1000 km dolg in 49 dni trajajoč pohod Bratstva in enotnosti v organizaciji planinske zveze BiH«.

Popotovanja po transverzalah so za Toneta Andrejčiča — čiko Tončija postala način življenja. Hojo po naših gorah, planinah, skozi vasi ne jemlje kot šport, tekmo, ki naj bi se je lotil na večer življenja. Ne, zanj je to odnos do narave, ljudi, žene ga neznanska radovednost, tako značilna za vitalne ljudi. Tako dodaja vedno nova odkritja, nova vedenja o vsem, kar nas obdaja. Če je leta po vojni hodil v hribe zato, da je pozabil na težka doživetja v šestnajstih zaporih in taboriščih, ki jih je prestal kot zajeti borec Šerčerjeve, zdaj dodaja svojim letom neprestano smisel in vrednost. Zato bo čika Tonči tudi drugo leto hodil z lahkimi nogami in še lažjim, z ničimer nepotrebnim obremenjenim nahrbtnikom po transverzalah, skrbno obrnil svoj upokojenski dinar, se odrekal planinskemu udobju, da bi bil lahko nezmeren glede spoznanja vedno novega. / I. M.

Vir: Glas, 27. 11. 1984

Glas, 23. 8. 1985

Čuden račun. Pokvarila se nam je električna ura. Mož je okvaro prijavil na Elektro. Še isto jutro, 19. februarja, je prišel električar in uro odklopil. Poudarjam, da ni delal deset minut. Včeraj pa je mož dobil pismo z računom, ki vam ga prilagam (Iz računa je razvidno, da je bilo dela za eno uro po ceni 2.500 dinarjev in opravljenih 12 kilometrov vožnje po 120 dinarjev kilometer, kar znese 1.400 dinarjev.)

Pripravljena sem plačati 12 kilometrov vožnje, nikakor pa ne nečesa, kar ni bilo opravljeno. Trdim, da tovariš Primec ni delal niti 10 minut. Zato tudi ene ure dela ne bom plačala. // Slavka Kapus, Studenčice 10, Lesce

Vir: Glas, 3. 4. 1987

Umrli za posledicami nesreče. Jesenice, 28. maja. V četrtek je v jeseniški bolnici za posledicami prometne nesreče, ki se je pripetila 20. Maja na regionalni cesti med Lescami in Bledom, umrl 81-letni Ivan Fajfar iz Studenčic.

Nesrečo je zakrivil 34-letni A. K. z Bleda, ki se je v desnem, slabo preglednem ovinku, zaletel v konjsko vprego, na kateri je sedel Fajfar. V nesreči se je voznik vprege huje ranil in so ga odpeljali na zdravljenje v jeseniško bolnico, vendar so bile posledice nesreče prehude.

Vir: Glas, 2. 6. 1987

Nujno prodam Z 750, starejši letnik, obnovljeno. Ogled Studenčice št. 1, Mulej.

Vir: Glas, 15. 12. 1987

ZAHVALA
Ob boleči izgubi drage žene,
mame in stare mame

**MARIJE
MULEJ**
iz Studenčic 5

se iskreno zahvaljujemo za pomoč sosedom, še posebej Cvetki Mulej, sorodnikom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Posebno se zahvaljujemo za lajšanje bolečin dr. Ažmanu ter Vasji Kokalj. Hvala duhovniku za obred, pevcem za zapete žalostinke in govorniku za govor ob odprtem grobu. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

ŽALUJOČI DOMAČI
Studenčice, 7. decembra 1987

Glas, 15. 12. 1987

Najlepše leške hiše. Lesce, marca — Pri leškem turističnem društvu imajo tudi posebno komisijo, ki si prek leta ogleduje urejenost v kraju, predvsem urejenost posameznih hiš. V zadnjem letu so ocenjevali tudi urejenost blokov, vendar so ugotovili, da kljub lepim oknom in balkonom morajo stanovalci več narediti za okolico

svojih domov. Zato so na letnem občnem zboru podelili lepa priznanja le najlepše urejenim hišam. Dobili so jih: Jožica Celic iz Savske 22, Marija Cebokli iz Rožne doline 27, Zlatka Demšar iz naselja Na Trati 15, Tončka Lovrenčič iz Hraš 12/b, Marina Avsenik iz Studenčic 18, Ankica Pungaršek iz Tržaške 3, Francka Resman iz Hlebce 43, Slavko in Tea Triplat iz taverne »Sova« in Ivanka Žibert iz Vojkove 8. »Tekmovanje«, ki je lahko tudi spodbuda in pobuda za druge kraje, se bo seveda še nadaljevalo.

Vir: Glas, 22. 3. 1988

Radovljica, 10. januarja - Stari ljudje, ki več dajo na bolečine v križu kot na znanstvene vremenske napovedi, pravijo, da zdaj še vreme ni več takšno, kot je bilo nekdanj. Že lanska zima je bila mila, tudi letos smo sredi januarja še brez snega in res bo treba prisluhniti šaljivemu Bohinjcu, ki zatrjuje, da bo zdaj, ko so moderne gospodarske in politične reforme, treba reformirati tudi vreme. Saj je tudi vreme zanič! Snega si še najbolj želijo žičničarji in mladi, ki bodo ta konec tedna končali prvi del šolskih učenosti; kmetom pa za zdaj še kar ustreza, da je kopno in da lahko delajo v gozdu, sadovnjaku ali drugod.

Ivan Grilc

Ivan Grilc iz Studenčic pri Lescah: "Kar bomo postorili zdaj, še pred snegom, nam ne bo treba spomladi. Pred kratkim smo vozili gnoj, zdaj delamo predvsem v gozdu - sekamo sušice, grmovje... Če ne bo premraz, se bomo lotili tudi butar. Za pšenico pa bi bilo bolje, da bi bila prekrita s snegom.« / C. Zaplotnik

Vir: Glas, 13. 1. 1989

Male gorenjske vasi (Studenčice).

Martnačev ata še zaigra na orglice. Naj mi ne zamerijo ostali vaščani, da jih nisem več obiskala, toda Martnačev ata je tako zgovoren in toliko ve, da je bil moj blok mimogrede poln. Dobro se drži Janez Heberle, Martnačev ata pri svojih 83 letih. Sicer pa je najstarejši vaščan Lovrenc Jure, Mahavov, le 4 mesece starejši od Martnača.

Martnačev ata se je grel za pečjo, ko sem prišla, a je bil hitro za mizo, mi zapel in povedal nekaj lepih slovenskih narodnih pesmi, takih iz starih Mohorjevih knjig, ki so že davno šle v pozabo. Tudi na orglice je zaigral. Včasih je bilo na vasi veliko petja! Martnačev ata, Rajh, Mežnarjev Janko in Mulejev Janez so se zbirali pod mogočno Rajhovo hruško in vsako soboto zvečer zagotovo zapeli. Tako živo so oživel spomini na tisti čas, da si ata ne more kaj, da ne bi tudi tokrat zapel tiste o stari Ljubljani, ko je bila še vas, pa o Kranjčičevem Juriju, o časih, ko so dekleta še kot ptičice prepevale... Martnačev ata je pel drugi tenor, pel je v Lescah na koku in v moškem

pevskem zboru Svoboda Lesce. Škofu Jegliču so peli podoknico, ko je bila naslednji dan birma. Pel je tudi v oktetu v Lescah. Dobre pevke so tudi imeli. Izredno lep sopran je imela Drašlarjeva Pavla iz Lesc, ki se je v Kranj poročila, najlepši alt in mezzosopran pa sta imeli Šemrlovi dvojčki, bas pa Mulejev Janez in Kokčev ata. Na Veliko noč so šli kar pred oltar pet. Ciril Zrnc, Klemenov iz Begunj jih je učil peti, bil njihov pevovodja. Pa tudi v Breznici so ime imeli dobre pevke. Škrbčeva Franca iz Rodin je imela lep sopran, Škrbčeva Katra mezzosopran, krasen tenor je pel Fajdig iz Vrbe, bas Robič iz Žirovnice. Vodil pa jih je organist Anton Mezeg iz Rodin, strog mož.

Janez Heberle, Martnačev ata je pri 83 letih drugi najstarejši vaščan Studenčič, a je ti zapoje in zaigra na orglice kot mladenič.

Ob vaškem vodnjaku, je bilo najbolj živo. Dokaj bogato kulturno življenje so živeli mladi tisti čas, razmišlja danes Martnačev ata. Petje in igre. Igre so hodili gledat v Breznico. Pozimi so veliko brali Mohorjeve knjige. Koliko pesmi se je on naučil na pamet. Se danes mi jih zdeklamira kot rožni venec. Kmetske so jim bile najbolj pri srcu. Koliko resnic je bilo v njih! Kot v tejle Stritarjevi, ki se mu je ravnokar odprla v stari porumeneli pesmarici: "Karkoli na svetu živi, kmet z žuljavo roko redi!" Težje, a lepo so včasih živeli, se spominja ata. Krojači in čevljarji so še na domove hodili šivat, Šuštarjev Tone iz Blejskega Sela je prihajal, Hišar z Zgoše je imel vedno s seboj celo vrečo kopit. Maslo so včasih ženske nosile na Bled prodajat, krompir in sadje so vozili na Jesenice. Sredi vasi, blizu Žbata je včasih stal vaški vodnjak, na srenjskem svetu. Tam so ženske pralo, klepetale, opravljale. Takrat so prale še s pepelom. Perilo so namočile, nanj dale staro rešeto, posule bukovega pepela in čez polile vrelo vodo. Potem pa so mencale, po malo namilile tudi z jelenovim milom in spirale pri vodnjaku. Belo perilo so imeli, kot ga danes ne vidiš več.

Bavančnikova hiša

Najstarejša hiša v Studenčicah je bila Mulejeva, kjer so bili svobodnjaki in je tu živel Mulejev rod 700 let, vendar je ni več. Na njenem mestu stoji nova. Skoraj vsaka domačija v Studenčicah ima poleg stare hiše že zgrajeno novo. Tudi Bavančnikovi so naredili novo, stara (na sliki) pa sameva. - Foto: D. D.

Lan so na »koželj vlekli«. Tudi lan so še sejali tista leta. Šopke lanu, z rženo slamo povezane, so v peč pokonci postavljali, da se je posušil in še toplega trli. Le po dva snopa so nosili ven. Potem so ga "na koželj vlekli", prečesali, povili v "kodele", kodele na kolovrat nataknili in predice so predle niti. Finejše so služile za sukanec, ostalo za tkanje. Platno so sami barvali. Le dve barvi so največ uporabljali, črno in modro. Iz platna so bile sešite šolske torbe in tudi. "igličnice", kot so nekdaj rekli puščicam. Vse leto so hodili bos.

Tudi prve svetovne vojne se Martnačev ata še dobro spominja. Vsa vas je bila kot vojašnica, pravi, na njihovi drvarnici so imeli kovačnico avstrijske vojske. Otroci so se takrat "cvibaka" najedli. Od tod so vojaki, Madžari, Poljaki, Čehi in drugi hodili na italijansko fronto.

Prvič sem slišala za Studenčice pred leti, ko je bila na hipo dromu v Lescah dirka s kmečkimi vprežnimi vozovi. Takrat sta tekmovala tudi Koščakova ata in mama iz Studenčic. Kako sta bila zaljubljena v svojo kobilico! Vrsto lepih žrebičkov jim je dala in tudi veliko priznanj so jima njuni konji priborili. Zdaj je ata že pokojni, a kobilica je še vedno pri hiši. Spomladi bo spet žrebiček, lep norik. Le še pri Koščaku in pri Bavančniku imajo konja, drugod ga je povsod izpodrinil traktor.

Martnačevi tamladi imajo svojo lepo novo hišo, a najlepše se je pritisniti stare krušne peči v stari hiši. - Foto: D. D.

Vir: Glas, 17. 1. 1989 (Piše: D. Dolenc / ureja: Darinka Sedej)

Nova cesta. Moje mnenje o nameravani gradnji nove ceste od Podnarta do Vrbe. Prva varianta, da bi šla po sedanji cesti, druga pa, da bi šla okrog 300 m stran, tretja tik pod vasjo Studenčice. Vsi smo za prvo varianto, ker bomo z ostalima dvema variantama uničili veliko hektarov rodovitne zemlje. Ali ni škoda tako uničevati, smo je že tako preveč uničili. Pustimo zemljo našim zanamcem, ker nam bodo očitali, zakaj smo to dopustili. Poglejte, koliko dragocene smo že pozidali na najlepših krajih naše lepe Gorenjske. Zakaj niso zidali na Studenški gmajni, ki je velika 29 hektarov pa še vse Lipce zraven do Lesc. Pa hraške gmajne na obe strani ceste do Blejskega mosta in še čez, kakšen lep gradbeni prostor za stolpnico in še za privatne hišice. Sedaj pa leži tam brez haska zaraščajo ga nič vredno grmovje. Ali ni škoda tako lepega prostora. Pa kaj še nudi 1. varianta. Podvoz za Radovljico je narejen, samo malo poglobiti ga je treba na desno stran. Prav tako podvoz nad Lescami bi bilo tudi treba poglobiti. Pa podvoz pod Hrašam za na Bled je tudi narejen, samo poglobiti bi ga bilo treba. Pa še to, bencinske črpalke so narejene leško in radovljiško, če se bo ta 3. varianta gradila, bo treba tudi črpalke zgraditi ob njih, koliko bomo vrgli stran denarja, šlo bo za milijarde. Poglejte, če bi gradili pod Studenčicami bi nam uničili najboljšo zemljo, kar je imamo. Pod vasjo je vsa zemlja drugega in tretjega razreda, dočim je zemlja pri prvi varianti v 5. in 6. razredu. Če se to zgodi, bomo Studenčani skoraj uničeni. Sedaj pridem do zadnje parcele v desetih minutah, če se pa to zgodi, bomo pa šli na Hraše skoraj do Lesc, hodili bomo dobre pol ure, da bomo prišli do zadnje parcele. Gospod Dolenc bo res izgubil nekaj pašnikov in letališče bo zgubilo malo sveta, pa to ne bo nobena ovira do letališča, zato ne bo nič prikrajšano. Še enkrat apeliram na odločujoče, da dobro premislijo, preden bodo začeli graditi, naj pomislijo na naše zanamce, naj jim nikar ne uničujejo najlepše rodne zemlje zato prosim Vse prizadete, naj še oni povedo svoje mnenje, zato ker le s skupnimi močmi bomo dosegli to, kar želimo, zato še enkrat do trikrat proč od Studenčic, še enkrat pomislimo na zanamce, hvaležni nam gotovo ne bodo, če se bo to zgodilo

Vir: Glas, 20. 1. 1989

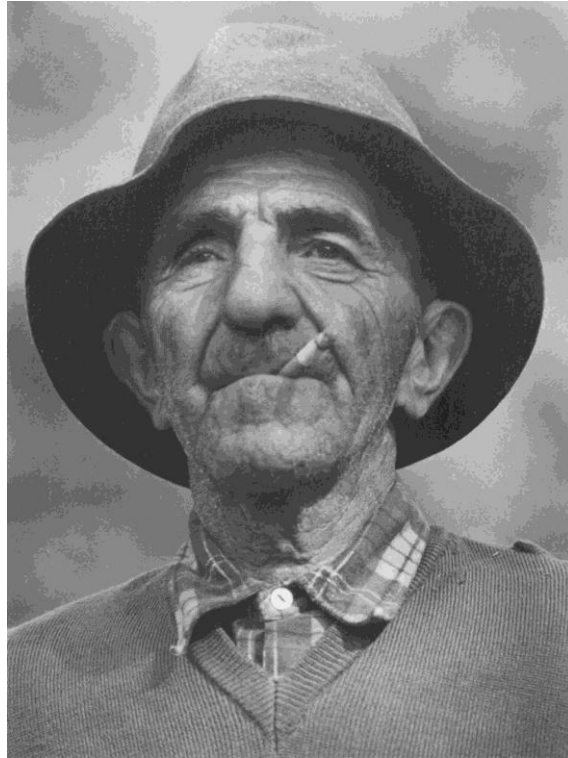
Komu so bakterije ušle z vajeti. Bakteriološka slika mleka presenetila kmete iz Hraš in Studenčič. Hraše pri Lescah, 17. julija - Ko so kmetje iz Hraš in iz Studenčič zvedeli za rezultate junijskega bakteriološkega pregleda mleka, so začeli dvomiti v to, ali so bili vzorci mleka pravilno odvzeti in shranjeni, pravočasno oddani v laboratorij Živinorejsko-veterinarskega zavoda Gorenjske, nepristransko analizirani... Sestanek, ki so ga v torek sklicali kmetje in na katerega so povabili tudi predstavnike radovljiške Temeljne organizacije kooperantov in živinorejsko-veterinarskega zavoda, ni dal odgovora, kdo naj bi bil kriv za nenavadno slabe rezultate pregledanih vzorcev mleka - kmetje sami, združni kontrolor, laboratorijska služba zavoda ali kdo drug. Ker je vsaka stran izključevala krivdo in možnost napake ali malomarnosti, je ostalo le pri ugibanjih, domnevah in sumničenjih; edino, kar ni domneva, ampak dejstvo, je to, da so bili "kaznovani" kmetje, ki so prejeli za mleko le polovično plačilo, in sicer ne glede na to, ali so bili za porazne rezultate krivi sami ali ne.

Za kaj pravzaprav gre? Kmetje iz Hraš in Studenčič so v petek, 25. junija, zvečer tako kot vsak dan oddali mleko v zbiralnico v Hrašah, združni kontrolor pa je tega dne, tako kot je tudi običajno (najmanj enkrat na mesec), vzel vzorce mleka, ki so jih dan kasneje po ustaljeni metodi pregledali v kranjskem živinorejsko-veterinarskem zavodu. Ko so kmetje zvedeli za rezultate analize, so bili nemalo presenečeni. Ponavadi sta le dva ali trije imeli bakteriološko oporečno mleko, večina pa mleko prvega in drugega kakovostnega razreda (do 700 tisoč bakterij v mililitru); tokrat pa naj bi prav vsi, od prvega do zadnjega, imeli v mililitru več kot milijon bakterij - najmanj 1,2 milijona in največ 25,6 milijona. Le nekaj kmetov je dobilo mleko plačano po osnovni ceni, pri ostalih pa so bili odbitki zaradi bakteriološke oporečnosti in več kot triodstotnega deleža vode v skupnem vzorcu domala polovični. Kmetica, ki je oddala junija 4900 litrov mleka, je, na primer, povedala, da je dobila za liter mleka le poldrugi dinar.

Čeprav se kakovost mleka prek poletja po navadi nekoliko poslabša, pa se kmetom iz Hraš in iz Studenčič le zdi, da nekaj ni bilo v redu. Največ namigovanj, ne pa tudi trdnih dokazov, je bilo na torkovem pogovoru o tem, da se je z vzorci mleka "nekaj dogajalo" na poti od zbiralnice do zavodskega laboratorija. Rafko Kadunc iz Živinorejsko-veterinarskega zavoda Gorenjske je odločno zanikal kakršnokoli možnost, da bi vzorce namerno ali nenamerno "popačili" v laboratoriju in da so v njem analizirali le tisto, kar so dobili. Marjana Nadižar, pospeševalka iz Temeljne organizacije kooperantov Radovljica, je dejala, da so pri mlečnih kontrolorjih imeli kadrovske težave, da pa je združni delavec, ki je vzel vzorce mleka v hraški zbiralnici, strokovno usposobljen in tudi dovolj izkušen. Kmet Franc Anderle iz Hraš je pripomnil, da v vseh letih, odkar je zbiralnica v vasi, ne pomni, da bi bilo mleko kdaj tako slabo in da ga ob vsem tem še najbolj skrbi, da jim v kranjski Mlekarni ne bi nekega dne preprosto rekli: vašega mleka ne odkupujemo več, ker je preveč umazano.

Ob vseh neprijetnih vprašanjih, ki so jih kmetje zastavljali predstavnikom zadruga in zavoda, se je tudi druga stran spraševala: kako to, da je bilo mleko, ki ga je isti mlečni kontrolor vzel ob domala istem času v zbiralnici v Dvorski vasi, kakovostno; je morda mlečni kontrolor pripravil presenečenje, ko je junija vzel vzorce mleka zvečer, medtem ko jih je ponavadi zjutraj... Vprašanja so, kot še številna druga ostala brez odgovorov. / C. Zaplotnik

Vir: Glas, 20. 7. 1990

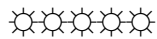

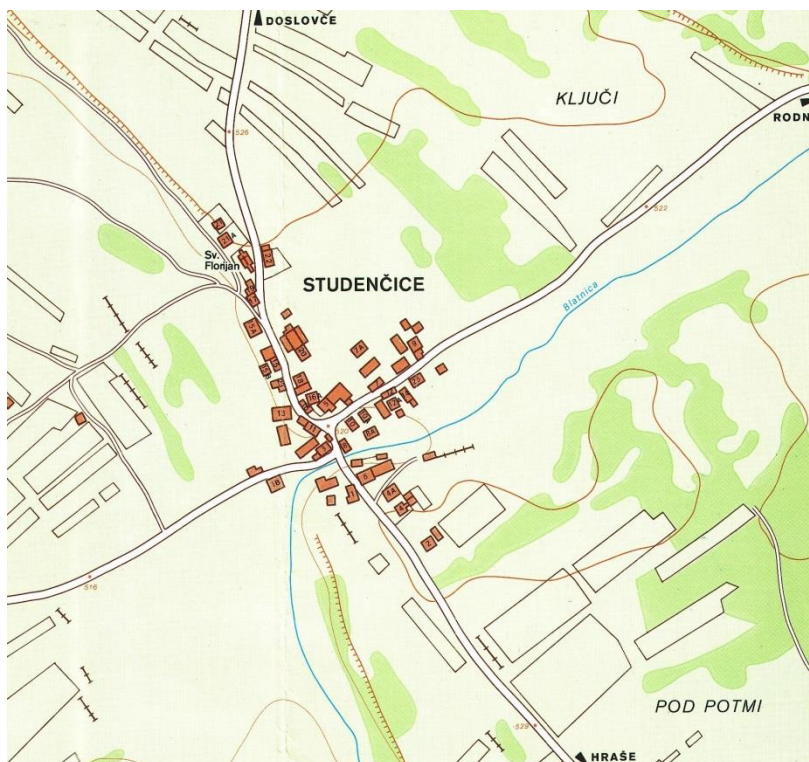
Franc Koščak – »Mrkotov Fronc«

Vir: Foto: Adi Fink

Koščak Franc, po domače Mrkotov Fronc (še bolj pogosto »Mrkc«). Čeprav je z družino živel v majhni skromni hišici, je bil vedno dobre volje. Rad je imel konje. Vsak dan je zadovoljen "fural" po bližnjih cestah, največ seveda zaradi poljskih opravil. Zaradi njegove dobrovoljnosti so rekli: "Njega pa zaradi skrbi nikoli glava ne boli."

Napisala: [Darinka Grilc \(september 2017\)](#)

Studenčice, 1987
Vir: DAR

Število prebivalcev v Studenčicah: 97 (1981), 102 (1991).
Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

Studenčice v samostojni Sloveniji

Še mnogo uspehov mladeniča! Studenčice, Bled, 26. avgusta - Minuli konec tedna sta mlada blejska veslača Iztok Čop in Denis Žvegelj na svetovnem prvenstvu osvojila najžlahtnejšo od medalj v vsej zgodovini našega veslanja. Ponosno sta si jo obesila okrog vratu tudi v ponedeljek zvečer, ko so ju najprej pozdravili vaščani Studenčic in kasneje še Blejci.

Že sredi popoldneva se je začelo praznovanje v Studenčicah, kjer je doma Iztok Čop. Domači, mama Slava in oče Franc pa sestra in nečak so nestrpnost čakali pred hišo. Z njimi sta bila tudi Denisova starša, Ivo in Vera. Vaščani Studenčic, skupaj jih je le nekaj čez osemdeset, pa so naredili mlaj in oder ter ga okrasili z rožami. Mnogo viž je bilo odigranih in marsikatera krepka odrezana, preden sta se pripeljala srebrna veslača. "Ponosni smo na vaju, na mladeniča, ki krojita svetovni veslaški vrh. Še mnogo uspehov in medalj vama želimo!" so bili enotni v Studenčicah ... in marsikateri sosedi seje utrnili solza.

Podobno je bilo v Zaki. Mnogi so prišli, ki so hoteli videti fanta junaka, fanta s srebrno medaljo okrog vratu, fanta svetovna šampiona...od župana Vladimirja Černeta, do staroste blejskega veslanja Boža Benedika in seveda številnih prijateljev veslanja. Hvala - in da bi se ob podobnih uspehih še večkrat srečali! • V. Stanovnik, foto: G. Šinik.

FOTO: Iztok in Denis

Srebrna veslača so najprej pozdravili v Studenčicah, potem pa še na Bledu...

Vir: Glas, 30. 8. 1991

Dosedanja krajevna skupnost, jutrišnja občina Lesce. ... Že letos pa naj bi v vseh štirih vaseh (v Lescah, Hlebcah, Hrašah in Studenčicah) uredili javno razsvetljavo. V Hrašah m Hlebcah pa tudi poskrbeli za potok Blatnica, kjer se zdaj namesto čiste vode pretakajo fekalije.

FOTO: Cesta Hlebce-Hraše.

Ceste so med najbolj perečimi problemi Lesc in okolice. Na sliki je cestajti povezuje vasi Hlebce in Hraše, Id so jo uredili lam.

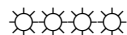
Vir: Gorenjski Glas, 27. 5. 1994

Občina Begunje. ... Pred trinajstimi leti je bilo ob farni cerkvi dograjeno novo, sodobno župnišče, istega leta pa še krajevni dom družbenih dejavnosti, skupaj s telefonsko centralo, v katero je vključenih tudi nekaj krajev s območja krajevne skupnosti Lesce: Studenčice, Hraše in Nova vas.

Vir: Gorenjski Glas, 27. 5. 1994

Priimki 1998 (Studenčice): Ažman, Bešter, Brunc, Čebulj, Čop, Dornik, Fajfar, Goričnik, Grilc, Kapus, Kejžar, Koščak, Kramar, Langus, Mulej, Novak, Ovsenek, Pesjak, Pogačar, Pokovec, Pristavec, Romih, Šalamon, Šivic, Triplat, Vrhunc, Mulej, Zupan.

Vir: Leški zbornik

Ponos Studenčic

Čop Iztok (Kranj, 17. 6. 1972). Veslač, olimpijski zmagovalec. S Studenčic je doma najboljši slovenski veslač Iztok Čop. Rodil se je očetu Francu in materi Alojziji, roj. Dežman. Na največjih tekmovanjih je osvojil 16 medalj, temu dodal še šest uvrstitev na stopničke v skupnem seštevku svetovnega pokala v veslanju. Po zaključku kariere je bil po osvojenih medaljah najboljši slovenski športnik in tretji v vseh zgodovini (pred njim sta bila le Leon Štukelj in Miro Cerar), v letu 2015 pa je vse prehitela alpska smučarka Korošica Tina Maze.

Čop Iztok, veslanje (svet: 5.6.5.): Ol '92 (Barcelona) - B: dvojec brez, Ol 2000 (Sydney) - Z: dv. dvojec, Ol 2004 (Atene) - S: dv. dvojec, Ol 2012 (London) - B: dv. Dvojec. SP '91 (Dunaj) - S: dvojec brez, SP '93 (Roudnice) - B: dvojec brez, SP '94 (Indianapolis) - B: enojec, SP '95 (Tampere) - Z: enojec, SP '99 (St. Catharines) - Z: dv. dvojec, SP 2001 (Luzern) - S: enojec, SP 2002 (Sevilla) - S: enojec, SP 2003 (Milano) - B: enojec, SP 2005 (Gifu) - Z: dv. dvojec, S: dv. četverec, SP 2006 (Eton) - S: dv. dvojec, SP 2007 (München) - Z: dv. dvojec. **(Evropa: 1.3.2.):** SU '95 (Sv. pokal) - B: enojec, SU '97 (Sv. pokal) - Z: enojec, SU '99 (Sv. pokal) - B: enojec, SU 2000 (Sv. pokal) - S: dv. dvojec, SU 2001 (Sv. pokal) - S: enojec, SU 2003 (Sv. pokal) - S: enojec.

Vir: DAR – sport (slovenska športna statistika)

Iztok Čop – veslač, roj. 1972

Vir: slikar Ljubo Kozic

Najboljši slovenski športniki vseh časov (olimpijski športi):

1. Tina Maze	alp. smučanje	7. 9. 1. (17.)	Ol, SP, SU	2009 - 15
2. Leon Štukelj	gimnastika	7. 4. 6. (17.)	Ol, SP	1922 - 36
3. Miro Čerar	gimnastika	6. -. 3. (9.)	Ol, SP	1958 - 70
4. Iztok Čop	veslanje	5. 6. 5. (16.)	Ol, SP	1991 - 12
5. Peter Šumi	gimnastika	5. 4. 3. (12.)	SP	1922 - 30
6. Jože Primožič	gimnastika	4. 3. 4. (11.)	Ol, SP	1926 - 38
7. Luka Špik	veslanje	4. 3. 1. (8.)	Ol, SP	1999 - 12
8. Peter Mankoč	plavanje	3. 3. 1. (7.)	SP	2002 - 08
9. Rajmond Debevec	strelstvo	2. 4. 6. (12.)	Ol, SP	1985 - 12
10. Peter Prevc	nord. smučanje	2. 4. 4. (10.)	Ol, SP, SU	2011 - 16

Vir: DAR - sport (slovenska športna statistika); stanje 1. 10. 2017

Novi zvonovi na Studenčicah. Letošnji dan državnosti je bil za vaščane Studenčic še posebej velik praznik. Ta dan je njihova cerkev sv. Florjana dobila nove zvonove. Studenčice spadajo pod brezniško župnijo in pod krajevno skupnost Lesce. Imajo manj kot 100 prebivalcev, ki pa znajo držati skupaj in uresničevati skupne cilje.

Pisni viri prvič omenjajo cerkev na Studenčicah že leta 1435. Freske v njej pa so po vsej verjetnosti ene najstarejših ohranjenih na Gorenjskem, saj njihov nastanek sega v 13. Stoletja. Studenčani so svojo cerkev večkrat obnavljali, nazadnje v letu 1994, ko so zamenjali ostrešje, utrdili temelje in drenažo, naredili novo fasado, zvonik pa je dobil nov strelovod in bil kamnoseško obnovljen. Pred nekaj leti je cerkev dobila elektriko in zunanjo razsvetljavo.

Slovesnost se je začela ob 16. uri. Voz z zvonovi je v spremstvu gasilcev in narodnih noš ob zvokih Pihalnega orkestra Lesce krenil iz sredine vasi proti cerkvi, kjer so se že zbrali vaščani, okoličani in mnogo drugih gostov. Napovedovalka Petra je pozdravila gospoda nadškofa Franca Perka domačega župnika gospoda Cirila Brgleza, župnike sosednjih župnij in predstavnike krajevne in občinske skupnosti. Pozdravne nagovore so imeli Miro Pogačar, predstavnik vasi v svetu krajevne skupnosti Lesce, župan občine Janko S. Stušek in predsednik KS Lesce Zlatko Kavčič. Slovesnost je popestril tudi cerkveni pevski zbor. Po državni himni, ki jo je zaigral pihalni orkester, je sledila blagoslovitev in dvig zvonov.

Prvi, manjši zvon, sta podarila vaščana Hilda in Matija Musar, ki sta bila tudi botra tega zvone. Drugi zvon pa je že zvonil v farni cerkvi od 1980 do 1999, ulit je bil v Ferralitu v Žalcu in tehta 360 kg. Botra zvona sta bila ključar Ivan Grilc in Marija Novak, dolgoletna mežnarica.

Po sveti maši je bila pogostitev. Pri tem so se – kot vedno ob vaških praznikih – gospodinje iz Studenčic posebej potrudile in se dobro izkazale.

Studenčice, 25. 6. 2005 (avtorica Ivanka Korošec)

**Fotoreportaža »Novi zvonovi«, 2005
Vir: Foto Ivanka Korošec**

Vaški prazniki

V okviru praznovanj leškega praznika (14. julij) so v letih od 2002 pa do 2007 po vaseh pripravili »podoknice« s kratkim kulturnim programom, ki je bil namenjen druženju vaščanov. To je potem razvodenelo ali pa so se ljudje naveličali, tako da od takrat dalje praznujemo samo leški praznik z različnimi kulturnimi, športnimi in zabavnimi prireditvami (v juliju), a se vse dogaja v Lescah. Te podoknice so bile na Studenčicah pri cerkvi in v Hrašah pri lipi pri Hanžiču, za Hlebce ne vem, če so jih organizirali. Kolikokrat so bile v posameznem kraju ne vem.

Vir: napisala Ivanka Korošec

**Studenčice, 11. julija 2006 / mešani upokojevski pevski zbor Lesce.
Foto: Ivanka Korošec**

**Studenčice, 11. julija 2006 / pevski zbor Lesce ter moški pevski zbor Triglav.
Foto: Ivanka Korošec**

**Cerkev Sv. Florjana na Studenčicah
Vir: geago.si**

Pri Mežnarju, 2004
Vir: RAGOR – Arhiv: Darko Mulej

Pri Močniku
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Op.: Moja rojstna hiša je Studenčice 13, p.d. pri Močniku. Pred mnogimi leti sem poslušala radio Celovec. Razloženo je bilo, da je ime Močnik nastalo tam, kjer je hišo močilo, je bila vlaga ali jo je ob deževje malo zalilo. To je mogoče, saj ob večjem deževju na vrtu pod hišo še vedno stoji voda. / Vir: Darinka Grilc

Pri Jožneku
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Pri Mahavu
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Pri Grošeljnu
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Pri Komanu
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

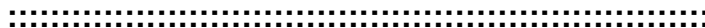

Pri Olifcu
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Število prebivalcev v Studenčicah: 97 (2002), 100 (2017).
Vir: wikipedija

Razvojna agencija Zgornje Gorenjske - Projekt Življenja Gorenjcev obeležuje spomine ljudi na svoje življenje v drugačnih, težjih časih ... / 9. nov. 2016: Marija Novak, Studenčice – You Tube (36.27 minut).

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 1. 10. 2017

glavrencak@gmail.com